

Глухата баба.

— До кога ще трѣбва като луда
 Да ти викамъ: бабо, искамъ круши.
 Баба гледа, гледа и се чуди:
 — Де? Не виждамъ никжде да пуши.

— Чувашъ ли го, бабо, нейде сгушенъ.
 Пакъ ни пѣ весело щуреца?
 — Тъй е, знай, кое дете не слуша —
 Ще го грабне, рожбо, баба меца.

— Дай ми, бабо, да помогна съ нѣщо,
 Но ще искамъ после топла пита.
 — Вѣрно, супицата бѣ гореща,
 Но ти яде, детко, до насита.

— Уфъ пѣкъ, бабо, вече ми дотегна,
 Тебе нищичко не ти се дава.
 — Да, ще трѣбва, чедо, да полегна,
 Че и снощи си не бѣхъ отспала.

Георги Караивановъ.